

UTILITZACIÓ DE BIOMARCADORS EN EL TCE

Oriol Yuguero; Juliana Porqué; Ana Vena; Cecília Llobet, Rosa Pérez; César Pardos.

HUAV LLEIDA

Introducció

El traumatisme Craneoencefàlic (TCE) és un motiu de consulta molt freqüent als serveis d'Urgències. En els últims anys el perfil dels pacients ha canviat, amb un augment significatiu de pacients d'edat avançada que pateixen caigudes. Diferents biomarcadors sèrics s'han avaluat per completar l'estudi dels TCE.

Objectiu:

Avaluar quin dels diferents biomarcadors disponibles té una major correlació amb les complicacions dels pacients que pateixen un TCE.

Metodologia

Estudi prospectiu de pacients que consulten a un Servei d'Urgències hospitalari amb un TCE lleu i moderat sever (en base a l'escala de Glasgow) durant 18 mesos. Es va realitzar un estudi de diferents variables sociodemogràfiques, i es va determinar els nivells dels biomarcadors S100, GFAP, NSE i UCHL-1 a les 6 hores del TCE i a les 12hores del TCE. Les variables qualitatives es van utilitzant la correlació de Pearson i la chi quadrat i les quantitatives mitjançant el test de Mann-Whitney.

Resultats:

Es van incloure 540 pacients, amb una mitja d'edat de 83 anys amb un 53,9% de pacients homes. De tots el biomarcadors, només l'S100 va mostrar correlació amb la supervivència dels pacients. Sembla que el biomarcador també mostra una correlació diferent en funció del gènere del pacient. La resta de biomarcadors de dany neurològic no va mostrar resultats significatius.

Conclusions:

Dels diferents biomarcadors disponibles, només l'S100 mostra una correlació amb la supervivència del pacient. Es podria valorar implementar els nivells d's100 en tots els pacients que acudeixen als serveis d'Urgències amb un TCE davant el seu potencial pronòstic, i fins i tot es podrien estalviar proves radiològiques.